

Hvad dernæst det Punkt angaar, som hverken den ærede Minister eller den ærede Ordfører synes om, nemlig Bestemmelsen om, at Formanden for Direktionen for de kommunale Anstalter ikke maa være Statsembedsmand, der vil jeg først bemærke over for den ærede Minister, at jeg ved at gennemlæse Forhandlingerne i det andet Ting ikke har faaet Indtrykket af, at der skulde ligge nogen Mistillid til de Statsembedsmænd, der kom til at staa i Spidsen derfor, lige saa lidt som det tidligere har været Tilfældet. Det er ogsaa mig bekendt, at afdøde Departementschef Vinde udførte et betydeligt og samvittighedsfuldt Arbejde, og jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører i hans Udtalelser om den Embedsmand, som nu er Formand for Bestyrelsen for Gamle Bakkhus. Men det forhindrer ikke, at man i al Almindelighed maa ønske, at det ikke er en Statsembedsmand, et Ønske, der for øvrigt ogsaa er udtalt af den ærede Ordførers Meningsfæller i det andet Ting. Ogsaa de have været enige om, at Reglen bør være, at det ikke er en Statsembedsmand. Muligvis kan man komme over denne Uenighed ved en anden Affattelse; det skal jeg ikke udtale mig videre om; i Realiteten synes det jo, at Tingene ere enige om dette Punkt. — Vanskeligere er det med Hensyn til Revisionen. Jeg skal ikke komme ind paa det nu, da der jo vil komme til at foreligge Forslag derom fra den højtærede Minister, og da der jo vil blive ført fortsatte Forhandlinger om denne Sags endelige Ordning. Ogsaa jeg vil meget beklage, om der ikke maatte resultere en Lov ud af det meget betydelige Arbejde, der er gjort baade i Kommissionen og nu her i begge Rigsdagens Afdelinger, samvittighedsfuldt og indgaaende. Jeg vilde meget beklage det, saa meget mere som det jo ikke kan nægtes, at dersom Prof. Keller, der jo i denne Vinter har været meget svag og syg, ja endogsaa har været nødt til at rejse til Udlandet, dersom denne udmærkede Mand skulde falde fra under de nuværende Forhold, vilde det meget store Komplex af Gjendomme, og hvad der endnu meget værre, de store Myler og Plejeafdelinger, der høre dertil, tilshneladende komme til at savne et Hoved. Det vil jo nok blive Tilfældet, at Professor Keller meget vanskelig kan finde sin Afløsning. Jeg vil derfor sige, at det vilde være meget beklageligt, om man ikke skulde kunne faa denne Anstalt ind i faste Former, saaledes at den fremtidig er sikret og ikke kommer til at være afhængig af en enkelt Persons Liv eller Død.

Med disse Bemærkninger skal jeg ogsaa anbefale, at Forslaget fremmes, og med det samme Haab, som den ærede Ordfører og den ærede Minister udtalte, at man maa komme til en endelig Ordning i denne Samling. Jeg opfattede den ærede Ministers Udtalelser saaledes, at man jo maa kunne finde paa en anden Maade at udtrykke til Dels den samme Tanke paa, med Hensyn til, at Direktionens Formand ikke bør være Statsembedsmand, saaledes at man derigennem kan komme til en Ordning. Jeg for min Part kan ikke se, at der er noget galt eller noget principstridigt i, at hver af Rigsdagens Afdelinger vælger en Revisor. Jeg er ikke i Stand til at se det. Her staa vi jo over for et ekseptionelt Forhold, en selvejende Institution med meget stort Statstilskud, 200,000 Kr. i det mindste om Aaret. Det er jo et meget ekseptionelt Forhold, og det forekommer mig derfor, at man ogsaa kan gaa den Vej, som Folketinget har foreslaaet uden derved at gøre Brud paa noget som helst godt Statsprincip.

Styr: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Styr: Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning, at jeg, da jeg før havde Ordet, glemte at udtale mig om Fru Kellers Stilling. Jeg kan derfor fuldstændig tiltræde, hvad min ærede Kollega, der nu havde Ordet, udtalte, at efter de Fortjenester, hun og hendes Mand have indlagt sig i hele denne Sag, vil det være mig for mit Bedkommende meget lært at stemme for den nu foreslaaede Ordning, hvorved hun bliver bedre stillet, end vi i Fjor havde tænkt os.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goos): Jeg bør henlede Opmærksomheden paa, at der i § 1 ogsaa er en anden Fordel for de Kelderste Stiftelser, som der ikke har været i de tidligere Forslag, men som jeg ikke tror vil møde nogen Indsigelse fra Finansministerens Side. Der staar nemlig: „Alle Udgifter vedrørende Overdragelsen udredes af Statskassen“. Det er en Bestemmelse, som vil medføre en Udgift paa 5—6,000 Kr., hvis Udredelse Statskassen overtager for at sikre Anstalten.